

[Gert Petersen.]

hinanden. Det synes jeg må være bærende principper for en planlægningslovgivning, og hvis disse principper respekteres, er en planlægningslovgivning til stor fordel for samfundet.

Jeg vil godt kommentere nogle af punkterne i lovforslaget, som det foreligger delvis ændret i forhold til, da vi sidst havde det i hånden.

Der har jo været en stor debat i mellemtiden. Jeg er enig med dem, der har sagt, at debatten er et vigtigt demokratisk instrument, og det er da en demokratisk fornyelse i den måde, vi arbejder på; en sådan debat burde man skyde ind i behandlingen af langt flere lovforslag, end det i almindelighed er tilfældet.

Men hvis vi ser på resultatet af debatten, synes jeg nok, at den kontrol fra borgernes side, fra de impliceredes side, som er så vigtig, denne demokratiske kontrol, den ser ikke ud til at være styrket, den er måske endda snarere noget svækket i forslaget, som det er nu, i forhold til det tidligere forslag. Det har nok noget at gøre med, at selv om der har været denne brede debat, har den koncentreret sig til kommuneforeningerne, til Kommunernes Landsforening, til Amtsrådsforeningen, Industrirådet, en række foreninger af mere faglig karakter osv. Det er godt, det er udmærket, men hvor har de lokale lejerforeninger været i debatten, hvor har lokalrådene været, beboerforeninger osv., altså dem helt nede på gulvet? De har ikke været meget med i den debat, de har ikke været inddraget i den debat. Jeg tror, det er derfor, at resultatet af diskussionen ligesom afspejler en svækkelse af den almindelige borgers mulighed for at gøre sig gældende i planlægningsarbejdet, mens derimod de nære folkevalgte organers mulighed i og for sig er blevet forøget. Jeg tror, der har været en vis skævhed i debatten, og det er en meget mild bebrejdelse, jeg kommer med, fordi det er en helt ny form, som vi arbejder med under tilblivelsen af lovgivning herinde. Men jeg synes nok, man skal tage det med i betragtning, og jeg agter i hvert fald at tage det med i betragtning under det udvalgsarbejde, vi skal i gang med nu.

Jeg synes f. eks., hvis vi ser på lovforslaget, at det er forkert, at man nøjes med at

sige, at kommunalbestyrelserne i videst muligt omfang bør inddrage kommunens beboere i planlægningsarbejdet. Nej, så sandelig nej: kommunalbestyrelserne skal gøre det, det må være en forpligtelse for dem. Jeg synes, det er meget beklageligt, at de krav, der var om, at der skulle fremlægges alternative skitser, således at borgerne havde noget at vælge imellem, er udgået.

Jeg synes heller ikke, det er rimeligt, når man beskæftiger sig med de foreninger inden for en kommune, der bør have adgang til information, at man så nøjes med at beskrive dem som i § 23 som „Foreninger o. lign. med lokalt tilhørsforhold“. Der kan da også være foreninger som f. eks. NOAH, der især beskæftiger sig med spørgsmål om det naturlige miljø og er landsomfattende foreninger, som bør inddrages, som bør have adgang til information.

Jeg ville i øvrigt godt spørge — det er i § 41, hvor der forekommer udtrykket, at man skal sikre tilfredsstillende opholdsarealer for børn og voksne: hvad er tilfredsstillende opholdsarealer? I bemærkningerne henvises der til byggelovsforslagets § 7, men her står der ikke andet, end at der kan fastsættes regler i bygningsreglementet; altså, vi får ikke nogen oplysning her, og det synes jeg nok kunne være ret vigtigt. Det er netop et af de områder, hvor jeg er lidt bange for en for vidtgående decentralisering. Jeg tror, at decentraliseringen bør hvile på visse normer, som man er enig om, i landsmålestok.

Jeg kunne også godt tænke mig — der er tid til et par bemærkninger endnu — yderligere at understrege behovet for at inddrage offentligheden, de mennesker, det vedrører, i planlægningsarbejdet. Hvorfor kunne man f. eks. ikke, når kommunen offentliggør sin redegørelse for dispositionsplanen, indkalde til et møde, hvor man opretter en dispositionsplankomité, som ikke må have kommunale politikere som medlemmer, og som får til opgave at samle interesserede og aktive til debat og varetage deres interesser i området? Det samme princip kunne anvendes, når det drejer sig om lokalplaner, sådan at man virkelig får inddraget de almindelige mennesker, som både er planens bærere og dens objekter, i arbejdet med udarbejdelse af planen.

Så kan jeg til slut naturligtvis — det kan ikke overraske nogen — tilslutte mig de